

شهریور ۱۳۲۰ و شهادت دریادار بایندر

و هم‌زمان او

یوسف بهنیا

قاضی بازنشسته‌ی دادگستری

کردند. شب هنوز به پایان نرسیده بود که به ناگاه کشتی‌های جنگی انگلیس از آن سوی اروندرود به ساحل ایران تجاوز کرده و اشعه‌ی نورافکن‌های آن‌ها به نشانی اعلام حالت جنگی اروندرود را نورباران گردانید. فرمانده ناوگان ایران که انتظار وقوع چنین فاجعه‌ی را نداشت، به‌وسیله‌ی پیام‌های متداول بین‌المللی علت تجاوز را جویا شد که پاسخی جز تسلیم و یا جنگ دریافت نکرد.

نایره‌ی جنگ نابرابر شعله‌ور شد، دلاوران ایران با تمام توان و امکانات به‌دفاع از میهن پرداخته و آتش دشمن را با آتش جواب دادند و حتا تلفات و خساراتی نیز به مهاجمین وارد نمودند. سرانجام برتری نیروی مهاجم و غافلگیر قرارگرفتن نیروی مدافع، به‌غرق ناوگان و شهادت فرمانده و افسران و ناویان دست از جان شسته‌ی ایران که تا آخرین لحظه‌ی حیات و تا آخرین ذخیره‌ی مهمات دلیرانه ایستادگی کرده بودند، منتهی گردید. آری! فرمانده شجاع و باران باوفای او نیل به‌درجه‌ی شهادت را بر ننگ تسلیم و اسارت ذلت‌بار ترجیح داده و با حفظ غرور و شرافت و منش نظامی خود در قعر اروندرود آرام گرفتند، نام تا ابد جاوید و پُرافتخار آنان زینت‌افزای صفحات تاریخ نظامی ایران است. روان‌شان شاد، یادشان گرامی باد.

اندر بلای سخت پدید آید

فضل و بزرگواری و سالاری

یادداشت سردبیر

سوم شهریور ۱۳۲۰ (روز حمله‌ی متفقین به ایران و در نتیجه اشغال ایران از سوی دولت‌های انگلیس، شوروی و آمریکا)، از روزهای تلخ و دردناک تاریخ ایران است. بیگانگان، با نقض اصل بی‌طرفی ایران، به بهانه‌ی وجود آلمانی‌ها در ایران، به میهن عزیز ما حمله کردند و حال آن‌که مسلم است اگر رضاشاه تمام آلمانی‌های مقیم ایران را کت بسته تحویل متفقین می‌داد، آن‌ها باز هم به‌دلیل منافع خودشان (رساندن کمک از عراق و خلیج‌فارس به شوروی از طریق ایران) به میهن عزیز ما حمله می‌کردند.

انگلیس و آمریکا چه در شهریور ۱۳۲۰ و چه در مرداد ۱۳۳۲ فقط از منظر منافع خود در ایران دخالت کردند و هیچ‌کدام هم به سود ایران، تمام نشد. باید یقین داشت که در حال و آینده هم این ماییم که باید به فکر منافع ملی خودمان باشیم و با درایت و خرد، گلیم خود را از این غرقاب بکشیم. آمریکا و اروپا یا روسیه و چین نه به فکر ما هستند و نه حتا چنین وظیفه‌ی دارند که منافع خود را نادیده بگیرند و ما را از بحران نجات دهند.

یاد همه‌ی هم‌وطنان شرافتمند ایرانی را که در شهریور ۱۳۲۰ و در طول جنگ هشت ساله‌ی ایران و عراق در دفاع از سرزمین مادری به شهادت رسیدند، گرامی می‌داریم و سپاس‌نامه‌ی همکار پیش‌کسوت قضایی خودمان را در این صحیفه به یادبود دریادار بایندر و دیگر شهیدان ایران در شهریور ۱۳۲۰ که با توطئه‌ی انگلیس جان باختند، به شما خوانندگان ایران دوست ارمغان می‌کنیم. ح.ا.

□ دریادار بایندر، فرمانده نیروی دریایی جوان ایران در سال‌های پایانی سلطنت رضاشاه پهلوی، در حوزه‌ی استحقاقی خود از مرزهای آبی کشور به‌خوبی پاسداری می‌کرد. فرماندهی بود محبوب و رفتار او با زیردستان در عین رعایت موازین شدید ارتشی، توأم با صمیمیت و مهربانی بود. شب سوم شهریور ۱۳۲۰، شرکت نفت از روسای ادارات آبادان و خرمشهر و معاریف محلی به ضیافت شام دعوت کرد که دریادار بایندر و افسران و ناویان رده‌بالا نیز مدعو بودند و به‌روایتی فرماندهان نیروی دریایی انگلیس مقیم بصره نیز حضور داشتند.

مهمانی تا پاسی از شب در میان پذیرایی شایان تحسین و دل‌پذیر میزبان ادامه یافت و سپس با بدرقه‌ی گرم و صمیمانه‌ی میزبان خانمه پذیرفت. دریادار و همراهان به مقر فرماندهی در خرمشهر معاودت

